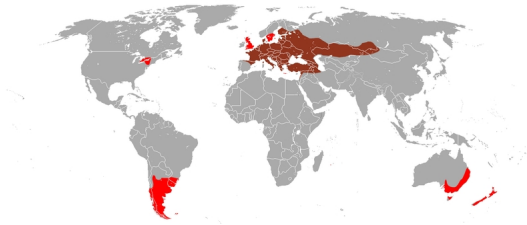

Европски зец**Систематика**

Царство	<i>Animalia</i>	Животиње
Тип	<i>Chordata</i>	Хордати
Подтип	<i>Vertebrata</i>	Кичмењаци
Класа	<i>Mammalia</i>	Сисари
Ред	<i>Lagomorpha</i>	Зечеви
Породица	<i>Leporidae</i>	–
Род	<i>Lepus</i>	–

Биномијална номенклатура

Lepus europaeus □ (Pallas, 1778)

Ареал врсте

Европски зец (*Lepus europaeus*) је врста сисар из породице (*Leporidae*).

Особине

Глава округла, сужава се према губици са дубоко урезаним покретним уснама те са великим дугим длакама које зовемо "брцима". Очи велике са другим обрвама. Уши велике, много дуже од главе, елиптичне, веома покретљиве и на врху црне. Врат кратак, тјело продужено, с кратким ногама, задње су дуже, реп кратак, одозго бијел а на врху црн. [2]

По трбуху боја крзна прелази у бијелу. Споља мужјак и женка зеца се не разликују. Може достићи тежину 4-6 kg и дужину до 55 cm. Грађа тела је таква да зец може да у трку достигне брзину и преко 60 km на сат. Слабије види али захваљујући дугим ушима,

изузетно добро чује. Пољски зец не прави колоније за разлику од кунића. У зечијој групи влада хијерархија.
живота

Начин

Живи на пољима, ливадама, у шикарама, зашумрацима и шумама. Активан је само ноћу осим у време парења. Уколико му се приближава његов непријатељ остаје непомично лежати верујући својој камуфлажи или бежећи чувеним скоковима и трком брзине и до 60 km/h. У опасности бјежи, крећући се у цик цак линији. Може и да зарони у поток и добар је пливач. Животни вијек зеца у природи је и до 7 година.

Исхрана

Храни се травом, поврћем, младим житарицама, дјетелином итд. а зими у недостатку хране глође кору младих стабала и воћака. Храни се ноћу, дању спава увучен у "логу".

Размножавање

Зец полно сазрева већ са седам месеци. Пари се од децембра до августа. Зечица се пари и коти 3-4 пута годишње 1-3 младих, који се рађају покривени длаком и одмах виде. Период ношења износи 42-43 дана. Зечица доји младе једном дневно укупно тридесет дана. Своје логе прави на начин да може осматрати околину и бити на опрезу. Зечица најчешће не борави заједно са младим, како не би привукла пажњу предатора, али је увек у близини. Посебна занимљивост је свакако чињеница да зечица може након 38-ог дана ношења поновно бити оплођена.[4]

Распрострањеност

Настањује готово цијелу Европу. Одликује га велика еколошка прилагодљивост, различитим врстама терена, али највише му одговарају равничарски предели.

У прошлом вијеку зец је увезен у многе друге области широм свјета: источна Сјеверна Америка, Јужна Америка, Аустралија, Нови Зеланд и на многа бројна острва, укључујући Тасманију, Фокланде, Барбадос итд [3]. Зец је увезен у Сјеверну Америку из Њемачке од стране пољопривредника.

Непријатељи

Због укусног меса, зец има доста природних непријатеља. Често представља ловину грабљивицама, звјерима а и човјеку. Крзно се употребљава у разне сврхе а длака за прављење шешира.

Референце

1. 1.^ Интернет сајт агенције Европске уније за заштиту животне средине ([The European Environment Agency](#))
2. 2.^ Данијел Поповић, *Ловачки лексикон*, стр. 184
3. 3^ Reid N. & Montgomery, W. I. (submitted to Royal Irish Academy). Naturalisation of the brown hare in Ireland.
4. 4^ Месо дивљачи: [Зец](#)